

В. „Република“
излази всяка Събота

Абонамента на „Република“ е във прѣдплатата.

За България:
за 3 мѣсеса 1:50 левъ
„ 6 „ 2:50 „
„ 1 година 5 „

За Странство:
за 6 мѣсеса 4 лева
„ 1 година 7:50 „

Абонирането става направо във администрацията и при всички телегр.-пош. станции или при **мѣстните настоятели** и се смята винаги отъ началото на мѣсесца.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИТЕ РЕПУБЛИКАНЦИ

LA RÉPUBLIQUE

Organe des républicains bulgares

* Всичко за народа и всичко чрезъ народа *

Сливенъ, 23 Януари 1900 г.

Като имаше да се разглеждатъ дѣ да е си текущи въпроси, ний до сега не се спрѣхме по-обстоятелствено върху важния въпросъ за въвеждането на републиката у насъ. Сега въ нѣколко статии наредъ ний ще разгледаме дали нашиятъ народъ е узрѣлъ за републиканско управление и какво трѣба да бѫде то, за да функционира правилно и да не бѫде подхвърлена страната подъ авантюризъ на нѣкой властолюбецъ.

Като махнемъ назадничавитѣ хора, които се възхищаватъ отъ монархията и монарситетъ и които не се чувствува добре, ако не усъщатъ върху гърба си ботуша на нѣкой неотговоренъ властелинъ, почти всички у насъ гледатъ съ възхищение на републиканството; но, ако не всички сѫ републиканци, то е, защото не всички намиратъ, че народътъ е узрѣлъ за републиканско управление, или че ще бѫде по-добре гарантирани противъ домогванията на разни властолюбци. Ето за какво мнозина, безъ да бѫдатъ по принципъ противъ републиканството, сѫ противъ или поне не сѫ за републиканството у насъ за сега. Нека видимъ доколко иматъ тѣ основание да вѣрватъ така.

Не ще съмнѣваме, политическото съзнание на народа е главното условие за правилното функциониране на управление, които почватъ върху принципа на народния суверенитетъ. Никакви писани гаранции нѣма да го оправятъ, ако гражданинъ не умѣятъ да защищаватъ правата си, даже и съ сила, противъ похотителите имъ. Ролята на политическото съзнание на народа е очевидна, та не може и споръ да има върху необходимостта отъ него при едно републиканско управление. Ето защо, ний, като проповѣдаме въвеждането на това послѣдното, сѫщеврѣмено будимъ и освѣтяваме политическото съзнание на гражданинъ при всѣки случай. Такава трѣба да бѫде главната задача и на всички демократически журнали.

Но сега нека видимъ дѣ въ сврѣзка съ горното. Нека се попитаме, първо, дали се изисква отъ народа по-голѣмо политическо съзнание при републиката, отъ колкото при конституционната монархия; и, второ, дали за дадено политическо съзнание на народа е безразличенъ начинъ, по който е прѣвидено въ конституцията да упражнява своята воля и да запазва своите правдини.

Ний ще отговоримъ на първото пита-

на монархия политическо съзнание въ народа е достатъчно и при една република. И ето защо: конституционната монархия, каквато е нашата, напримѣръ, почива сѫщо тѣй върху принципа на народния суверенитетъ, както и републиката. Законодателната властъ е въ ръцѣ на народа чрезъ посрѣдството на парламента. Изпълнителната властъ е сѫщо тѣй теоретично въ ръцѣ на народа макаръ да е повѣрена на короната; казваме, че е въ ръцѣ на народа, защото въ добрѣ уреденитѣ конституционни монархии, гдѣто теорията и практиката вървятъ хармонично, короната си избира министри само измежду большинството въ парламента, така щото парламентътъ е фактически разпоредителъ съ изпълнителната властъ, а короната само формалния. Тѣй сѫщо, въ случай на конфликтъ между короната и парламента, народътъ има послѣдната дума чрезъ номинирани избори и короната нѣма какъ да се не подчини на народната воля по легаленъ начинъ. Значи, въ конституционната монархия народниятъ суверенитетъ се толкова напълно проявява, колкото и въ републиката, само че по лакатушно, по-непослѣдователно. Разликата между тия дѣ управления на теория се състои, тѣй да кажемъ, въ формалностите, а не въ сѫщността. Ограничението, което се турга на народния суверенитетъ, чрезъ института на наследствени неприосновени особи, е въ добрѣ уреденитѣ конституционни монархии само нагледъ такова, въ дѣйствителностъ не сѫществува. И наистина какво ограничение е за народната воля, тая прерогатива на короната да си избира измежду парламентарното большинство, щомъ това большинство има силата всяка минута да свали министри съ единъ вотъ на недовѣрие и щомъ при едно разпускане на парламента, народътъ има възможностъ и право да прати въ него пакъ такова большинство за прокарване на волята му? Прочее, и въ конституционната монархия изпълнителната властъ е пакъ въ ръцѣ на народа, макаръ да е повѣрена ужъ подъ върховното ръководство на короната. Въ добрѣ уреденитѣ конституционни монархии институтътъ на наследствените неприосновени особи е докаранъ до излишно укращение, което се тѣрпи само по традиция, по привичка, по страхъ отъ новото. Тоя институтъ е въ противорѣчие съ основния принципъ на народния суверенитетъ; това противорѣчие теоретиците глеждатъ да прикриятъ съ абсурдното: *шарътъ нааруза, но не управлява*, което е равнозначащо съ това:

шарътъ взема пари, само да се каже, че е царь.

Щомъ е така работата, сѫществуващето на такъва безполезна институтъ произлиза само отъ непослѣдователностъ въ пълното прилагане принципа на народния суверенитетъ и не виска сѫществено, а само формално ограничение на този суверенитетъ. Народъ, който има достатъчно политическо съзнание да упражнява правата си въ една конституционна монархия, може твърдѣ добре да се управлява и републикански. Републиката не изиска нѣщо повече отъ туй, което изиска конституционната монархия: и тукъ, и тамъ свободата на изборитѣ, митингитѣ, сдружаванията и печата съставляватъ ядката на народните права; и тукъ, и тамъ фактическиятъ господаръ на страната е народътъ чрезъ парламента. Ще ни се вѣрази, че въ републиката се изисква по-развито политическо съзнание именно при избирането на новъ прѣдсѣдателъ на републиката всѣки петъ или седемъ години, нѣщо което липсва при конституционните монархии; при всѣки изборъ ще се разиграватъ интриги, амбиции и партизански страсти, които ще разбутватъ вътрѣшното спокойствие на страната и ще заплашватъ бѫдѫщето ѹ при едно недоразвито политическо съзнание на гражданинъ. — На това ще отговоримъ, че е вѣрно само въ случай, ако изборътъ на прѣдсѣдателъ става чрезъ плебисцитъ; тамъ, дѣйствително, се изисква високо политическо развитие на народа. Но ако изборътъ се извѣрши, както въ Франция, отъ парламента (Сенатътъ и камарата събрани наедно), работата се извѣрши твърдѣ спокойно и правилно. Ако ли пъкъ се прѣмахне тая длѣжностъ, която възбужда апетитъ и амбиции на властолюбците, и се замѣсти съ единъ дѣржавенъ съвѣтъ, или пъкъ парламентъ изпълнява тая функция чрезъ една постоянна комисия избрана отъ една сесия до друга, работата ще стане още по-лесна и ще се извѣрши безъ всѣкакви сътресения даже и за не твърдѣ развитъ политически народъ.

Ще продължимъ въ идущия брой.

Желѣзоплатенъ клонъ до Сливенъ
(Продължение отъ бр. 47—48)

Както сѫ видѣли вече читателите, въ съмнѣвата изложена въ миналия брой ний се старахме да избѣгваме всѣкакви съмнителни числа, като гледахме да туримъ само тия, които сѫ приблизително вѣрни и вѣроятни. Но трѣба да се вземе прѣдъ видъ, че има много дреболии да се внасятъ и изнасятъ по желѣзницата, които

Обявления се приематъ

За единъ редъ гармондъ на IV стр. 15 ст. за прѣвъ пътъ и по 10 ст. на всѣки постѣдуващъ.

За обявленията на I стр. съ особено сговаряще

Сѫдеб. пристави плаща по 2 ст. на дума.

Всичко, че се отнася до редакцията и администрацията се испраща на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Поръчки, непридружени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.

пръвъ погледъ не пълнятъ сума, но въ същност даватъ значителенъ приходъ. Тъй също вънъ отъ всичко съмнение е, че железнницата ще раздели нѣкоги износи и вносове, които сега сѫ въ малко количество, а ще породи други, които сега почти не сѫществуватъ. Да вземемъ напримѣръ най-нагледното: пътници сигурно ще има двойно и тройно повече, отколкото сега, тъй като друго е да отидешъ до Ямболъ съ единъ левъ, а друго е да платишъ петъ-шестъ. Голѣмата такса, която сливенци плащатъ отъ една железнопътна станция до града си на пътноджигътъ, отнема имъ много охотата да пътуватъ, освѣнъ ако нѣматъ твърдъ належаща работа. Ний сме увѣрени също, че производства, които сега не работятъ, защото износи имъ костува скажо, ще се развиатъ и ще дадатъ хлѣбъ на толкова бѣдни семейства въ града ни. Такива сѫ конринарството, консервирането на овощия и пр.

Както и да бѫде, ний нѣма да увеличаваме сумата 52,500 лева годишно приходъ съ числа, които сѫ още съмнителни. Ний искахме само да покажемъ, че предвидениятъ отъ настъ приходъ въ действителностъ ще бѫде по-голѣмъ отъ разни непредвидени приходи и че можемъ да очакваме съ голѣма положителностъ тая цифра.

Нека сега видимъ какво ще ни костува тая линия. Тя е дълга 18 километра, но отъ тѣзи 18 к. м. трѣба да спаднемъ 3, като направимъ станцията задъ артилерийските казарми, а не до самия градъ, и като употребимъ стария годовъ пътъ Тузла-Иолу. За сега тази економия трѣба да я направимъ, едно, че градътъ има шансъ да расте по него направление (Юго-Изтокъ) и друго, че при по-сгодни обстоятелства община може да сидокара станцията, когато поиска до самия градъ. Оставатъ 15 километра линия

Паралелната линия на търгъ е била взета по 45,000 лева километра, въ която сума влизатъ и разносните за нѣколко мостове и 2 голѣми моста на р. Марица. Знае се, че мостовете значително повишаватъ сумата на километъ. Въ нашата линия нѣма никакътъ значителенъ мостъ. Линията Гебедже-Девня е струвала по 38,000 лева километра. Като вземемъ предъ видъ евтинията на чакъла нуженъ за насилие, евтинията на траперситетъ, които могатъ да се настѣчатъ отъ държавните и общински гори въ Сливенския и Бѣленския балкани, и евтинията на работните рѣжи при сегашната безработна и гладна година, то линията Кулаклий-Сливенъ нѣма да костува повече отъ 35,000 лева на километъ или 525,000 лева всичко. Станциите въ Сливенъ и Кулаклий, както и кантониерките изъ пътя за сега трѣба да бѫдатъ съвсѣмъ прости и евтини привѣренни направи, още повече, като се има предъ видъ, че сливенската станция може да се прѣмѣти единъ денъ по-близо до града.

Една част отъ горната сума ще се покрие отъ пътната повинност на Сливенци. Споредъ общинския списъкъ около 4000 души подлежатъ на тоя данъкъ; по 25 лева на човекъ, ще имаме сумата 100,000 лева. Около 25,000 лева ще се взематъ отъ пътната повинност на тия села въ околията, които ще бѫдатъ усложнени отъ проектирания клонъ. Ще останатъ 400,000 лева, които трѣба да се покриятъ съ заемъ. Ако би могло да се издѣйствува, щото войниците отъ сливенския гарнизонъ да помогнатъ въ земеделската работа, то сумата ще достигне по-долу и отъ 300,000 лева. Но тъй като подобно издѣйствование може да се сполучи, а може и да не се сполучи, нека турнемъ 400,000 лева нуждни да се покриятъ съ заемъ.

ПОДЛИСТНИКЪ

Недѣлите изчертава тѣрпението му!....

(Впечатления отъ едно земедѣлческо събрание.)

Дълбоко невѣжество..., непристѫпна индиферентност..., гробно учиние..., плесеня съмъ и пр. и пр. нелестни епитети и горчиви ереми-яди сѫ се писали, пѣли и изказвали до-сега по адреса на беззащитния работенъ народъ. — Политически развратъ..., нравствена окапалостъ..., прѣстѫпна бездушностъ..., пъкъ сѫ едничките достоинства на издребнялото превилегировано малцинство „бѣлодушковци“, господари, отъ друга страна. Това ми хрумна на ума веднага по случай на околийското земедѣлческо събрание, що бѣ свикано на 19-и Декември инициативата на нѣколко граждани въ градъ Карнобатъ. Интересно бѣ, наистина, това събрание по своя разнообразенъ и разнокалиренъ съставъ. Тукъ, за чудо, бѣха се стекли едно вѫншително болнищество „индеферентни“ земедѣлци—селяни и граждани, плюсъ нѣколко занаятчи, учители, па-

По 8%, ще трѣбватъ 32,000 лева за лихви първата година. Ако турнемъ 40 години срокъ за погашение на пътния заемъ, то годишно ще се падне по 10,000 лева, или за първата година 42,000 лева лихви и погашения и за всичка послѣдующа година 800 лева по-малко. Подиръ 10 години ще се плаща само 34,000, подиръ други 10 години само 26,000 лева и т. н.

Смѣтката по разносните на линията е тази:	
1 машинистъ	2400 лева
1 огњарь	1800 "
1 кондукторъ	1440 "
1 спирачъ	720 "
1 нач. станция Сливенъ . . .	1800 "
1 " Кулаклий . . .	1200 "
1 чиновникъ станция Сливенъ	1200 "
1 ученикъ телеграф.	720 "
1 " Кулаклий	720 "
1 стрѣлочникъ	720 "
1 " Сливенъ . . .	720 "
3 кантониера	1080 "
	14,520 "
каменни вѫглища и други разходи годишно.	5,480 "
Всичко	20,000 "

Като притуримъ на тая сума горните 42,000 за лихви и погашения, то ще получимъ първата година разходъ 62,000 лева срѣчу приходъ 52,500 лева или повече разходъ 9,500 л. Тая сума, която кметството ще трѣба да заплати отъ своя бюджетъ, не е никакъ голѣма въ сравнение съ облагите, които градътъ придобива било съ поевтиняването на продуктите, било съ улеснението на пътуванията и прѣноса, било съ развитието на поминъка. Освѣнъ това тая сума ще се намалява всѣка година, защото отъ една страна ще се намаляватъ лихвите съ 800 лева годишно, а отъ друга ще се увеличаватъ приходите на железнницата. Но и тоя дефицитъ ще се избѣгне, ако общината сполучи да направи заема съ единъ по-дълъгъ срокъ за погашение, та вмѣсто 10,000 лева, да погашава годишно по-малка сума. Той ще се избѣгне също и ако общината прѣдаде всецѣло експлоатацията на държавата. Първо, държавата нѣма да прави тия разноски годишно, понеже ще може да експлоатира новия клонъ безъ да има нужда отъ повече чиновници по движението: нѣма нужда отъ особенъ машинистъ, отъ особенъ огњарь, отъ особенъ кондукторъ, отъ особенъ спирачъ и пр. Съ това ще се спести една сума отъ 6360 лева годишно. Второ, държавата ще печели отъ трафика по останалата част на железнницата Ямболъ-Бургасъ, който ще се увеличи съ отварянето на клона Кулаклий-Сливенъ.

Затѣж, най-добрата комбинация е тази: да се даде построение клонъ да го експлоатира държавата. Независимо отъ горните съображения, има още и туй, че, ако общината прибѣгне сама да експлоатира линията, ще трѣба да набавя подвиженъ материалъ (вагони, машина и пр.), а това ще костува доста.

Въ идущия брой ще видимъ, какво трѣба да направимъ за осъществението на това прѣдприятие.

(Следва)

Вѫтрѣшенъ прѣгледъ.

Вългария кралство! Софийските вѣстници пуштатъ новината, че князътъ се готви да обяви страната ни независимо кралство. По нѣкоги слухове, денътъ 14 Февруари билъ опре-дѣ-

дори и чиновници. Държа се сказка по земедѣлческото сдружаване, въ края на която се прочете и „възванието къмъ бѣлгари земедѣлци“, помѣстено въ в. „Земедѣлческа Запита“.

Простонародниятъ „чivчийски“ езикъ на помѣнатото „възвание“ изведнажъ раздвижи „плесенясалитѣ“ умове.... Съ затаенъ дишане жадно поглъща тѣ простите, но прави и пламенни думи за своя „халь“, тѣ живо и енергично изложени въ рѣченото „възвание“. Крайно-плачевната економическа перспектива за работния, пестилия и многотѣрпелия бѣлгарски земедѣлецъ изкарваше сълзи въ очите на тия закодравяли „невѣжи“.

„.... Да, работишъ ти деонощно — отъ ранна утрина до късна вечеръ, бѣдний земедѣлецъ, съ рѣжи и крака.... и съ цѣлото си сѣмейство.... и пакъ не можешъ да се нахранишъ!.... На твоя одранъ гърбъ се хранятъ и тлѣтъ легионъ готовановци съ шашки и бастони, фуражки, цилиндри и калимавки!..... А ти, слуга покоренъ, вмѣсто всесиленъ господарь, живѣшъ въ бордей и ядешъ трици!.....“

Право да си кажа, мнозина се спогледахме

ленъ за това. Въ свръзка на горното, прѣдполагатъ се и обѣгнати отношения съ Сърбия, даже нѣкой считатъ за възможна една нова война въ близко време. Остратаnota на Сръбското правителство по фирмилановото припознаване, както и зимните маневри на нашите войски, като единъ видъ отговоръ на сръбските дѣрзости, даватъ да се чувствува, че се готви нѣщо. Ний мислимъ, че работата ще се свръши само съ произвеждането на десетина полковници въ генерали на 14 Февруари. Повече нищо. Не е лошо да стане Бѣлгария съвсѣмъ независима, че да се отвръвемъ отъ единъ данъкъ и отъ толкозъ блюдозначения и рѣко-пѣвлувания къмъ босфорския кръвопиенъ, но не сѫ времето за такива авантюри. Турция има сега всички шансове да ни натупа хубаво и да смаже за дълго време нашите и македонските идеали. Колкото за амбицията на княза да стане кралъ, ще му пришепнемъ какво си шушука народа: — Ахъ, въздиша той, кралъ зеръ.... кралъ... какъ да не е кралъ... че и защо да не е кралъ... — па клати глава загадъчно и нищо не доизказва, ами току мушка воловата и забива подълбоко плуга. Кой може отгатна, какво иска да каже тозъ простакъ народъ?

Въ в. „Реформи“ срѣщаме една статия, въ която се изказватъ възгледите на прѣдсѣдателя на Върховния Македонски комитетъ по освобождението на Македония. Той намира, че Македония не трѣба да се надѣва на никоя вънкашна помощъ, че само революцията ще я освободи. Но самата революция нѣма да бѫде дѣло на активната подръжка на народа, а само на пассивната му подръжка: революцията ще я извѣрши революционното мястество. Харесва ни той трѣзвънъ възгледъ. Дѣйствително, революциите тѣ се извѣршватъ и много се лѣжатъ тия борци, които възлагатъ на огромната масса голѣми надѣжди. Всѣко революционно дѣло се изнася на плѣщите на едно сѣмьло мястество, а болшинството само го възприема като свѣршенъ фактъ. Но отъ революционното мястество се изисква едно голѣмо условие: да подгответъ прѣдварително болшинство за обществената промѣна, която готви, да схане добре нуждите и стремежите на това болшинство и да не си въобразява, че съ огънъ и мечъ може да въздигне нѣщо трайно противъ реалните нужди на болшинството.

Валъ маскѣ и костюмиранъ ще бѫде устройенъ отъ Читалището на 13-и Февруари вечеръта. Които дами не бѫдатъ маскирани, задължаватъ се да бѫдатъ облечени въ басмянъ или отъ вълненъ бѣлгарски платъ костюмъ, а не маскираните маже — да бѫдатъ въ шеячени дрехи. Които дами и кавалери дойдатъ немаскирани или необлѣчени по тукъ указания задължителенъ начинъ, ще бѫдатъ глобени съ по 50 стотинки въ полза на фонда за безплатни ученически трапезарии. Нека, прочее, нашите дами и кавалери отсега взематъ мѣрки да си пригответъ дрѣхи и накупватъ маски. Желателно е любителите, които ще се маскиратъ, да си измислятъ колкото се може по-остроумни и фантастични дегизировки и костюми. Маскирането вечеръта може да стане и въ сцената.

Десетъкъ приетъ! Нито митинги, нито протести, нито брошурки, нито статии — нищо не помогна прѣдъ заслѣпеното радославово болшинство. То приело вече и на трете четене умразния за съсипанието земедѣлци десетъкъ. Сега върваме обичта на народа къмъ либералната партия да се увеличи още по-чувствително. Какви перли отъ полезни за народа дѣла ни-

сконфузено измокрени отъ горните накипяли отъ теглото жълчни обвинения.... Да, съвсѣмъ ни бѣше да гледаме на тия изпити лица, изчертани и прѣгърбени тѣла въ изтрити и дрипави потури, отъ напуканите рѣжи на които „грабятъ съ толкози благородни начини залака наяденъ“. Слѣдъ горните думи — електрически искри хвърлени въ помраченото и смутено отъ нѣмбита, секвестра и бирника съзнание на черноработния селенинъ, видѣхме нѣколко отъ наведените до сега глави да се издигатъ и непрѣвѣтливо нѣкакъ, да не кажа злобно, да изглѣждатъ нѣколкото присъствующи „bastуни“.... Още малко и менъ стана съвсѣмъ ясенъ скрития и необяснимия до сега смисълъ на тия искрометни погледи, на тая открита не „изъ засада“ прѣстрѣлка съ очи.

Заговори сказчикътъ за прѣстоящия земедѣлчески конгресъ въ г. Плевенъ, прочете и въпросите, съ които ще се занимае той конгресъ.

„Ами за десетъкъ нѣмали....“, обади се нѣкой съ глухъ и сконфузенъ гласъ.

Обясни му се, че въпроса за десетъкъ е злобата на деня, че той е частъ отъ общия зем-

жатъ въ едногодишната дѣятелност на либералите! Конверсия ли не щешъ, залагане на наши желѣзници ли, спиране на други ли, 40 милионенъ заемъ ли, десятъ ли, какво не щешъ? Съ таквизъ бисери отъ държавна мѫдрост и съ 120,000 лева безотчетни всѣки сигуръ може да си даде оставката вече.

Прѣди година или двѣ имаше вечерни търговски курсове въ града ни, за които бѣха събрани доста левове. Когато тия курсове прѣстаха, въ касиера на съставения комитетъ, г. Андонъ Бояджиевъ, остана една сума отъ нѣколко десетки лева, за които се рѣши да се прѣдадатъ на читалището. Умоляваме г. касиера да ни яви какво е направилъ съ тия пари и дали ги е прѣдалъ дѣто трѣбва?

Получихме отъ г. Бергеръ, аптекарь на г. Пощовата аптека въ града ни, едно писмо, въ което, како отговоръ на антрефилето, помѣстено въ миналия брой на вѣстника ни, казва, че не бѣлъ наемателъ на аптеката, а служелъ съ заплата, че се обрѣща на халано само къмъ тѣзи, които се обрѣщали къмъ него халано, че пострадавши, на които е взель по-голѣма такса, да се отнесѣли съ оплакване до Санитарната Дирекция, че не тѣхната аптека поставяла човѣкъ да варди, а аптеката „Надѣжда“ и пр.— Съ това редакцията ни турга точка на тия разправии и пакъ повтаря: само обрѣщането частнитѣ аптеки въ държавни ще прѣкрати разниците безъжни експлоатации съ здравието на хората.

Въ миналия брой погрѣшио сме съобщили, че ще държи сказка на 16 т. м. г. Д-ръ Михайловъ. Тогава държа сказка по *Бъсътъ и личинето му* ветеринарната окрѫж. лѣкаръ, г. Д-ръ Квачковъ. Г. Д-ръ Михайловъ ще държи сутрѣ сказката си по *Хиличената и стойността на человѣческото здравие и человѣческия животъ*. Сказката ще бѫде твърдѣ интересна въ много отношения. Говорителът ще обѣрне внимание главно върху хигиената въ нашия градъ.

„**Пѣвческа Дружба**“ се пробуди отново. Слава Богу! летаргическиятъ сън не я погреба. Така и трѣбва да бѫде, срамота бѣше да умрѣ такава пълножизнена дружба, когато много по-скромни дружби, като „Танцовалната“, вирѣятъ и напрѣдватъ. Новиятъ си животъ „Пѣвческа Дружба“ захваща съ една семейна вече-ринка въ читалищния салонъ тая вечеръ. — Нека не забравимъ да споменемъ, че вечеринката на „Танцовалната Дружба“ на 15 т. м. и прѣставието „Коварство и Любовь“ на 16 т. м. излѣзвъха сполучливи.

Читалищното настоятелство ни моли да съобщимъ, че тия, които би желали да държатъ сказка въ салона, иматъ на разположението си една тетрадка, оставена въ читалията, гдѣто трѣбва да запишатъ по реда си темата на сказката, името си и датата на заявлението. Въ сѫщата тетрадка тѣ ще могатъ да видятъ отбѣлѣзанъ и дена, опрѣдѣленъ отъ настоятелството за тѣхната сказка.

Земедѣлческиятъ конгресъ въ Плѣвенъ, който се откри на 28 Декември, слѣдъ нѣколко шумни засѣдания съ нежелателни скандали, е поставилъ основитѣ на една земедѣлческа организация и е вземалъ резолюция, съ които протестира противъ десятъка, иска намаление на сегашния поземеленъ данъкъ, създаването на леснодостѣпенъ, евтинъ земедѣлъски кредитъ и на добъръ уредени професионални училища. Изработенъ и приетъ е билъ устава на земедѣлческата организация и избранъ единъ постояненъ комитетъ да рѣководи организацията до втори

ледѣлчески въпросъ, поставенъ на първо място между въпросите за конгреса.

Слѣдъ това изтѣкна се нуждата отъ делегатъ, който да прѣстави въ конгреса болкитѣ и „хала“ на земедѣлците отъ К-ската околия. Ето ви пакъ изборъ!

Ябълката на раздора е хвърлена вече! ето ви и картитѣ открыти!....

Кой и каквѣтъ да бѫде тоя делегатъ? Нѣкои си отъ учителитѣ и граждани-земедѣлци обясняваха, твърдѣ основателно разбира се, че таквътъ човѣкъ трѣба да бѫде начетенъ, запознатъ съ болкитѣ и нуждитѣ на земедѣлците отъ цѣлата околия, въоржженъ съ нужднитѣ за случая—статистически данни, слѣдящъ литературата и развитието на съврѣмения социаленъ битъ—чайналия, както нѣкои си характерно се изрази.

Глухъ ропотъ се повдигна между селениетѣ.... заговориха оживлено безъ редъ по между си отъ начало 4-5 души глава до глава.... Скоро групата на недоволнитѣ нараства квадратно. Изведенътъ нѣкои си извика съ неудържимъ гневъ, като убоденъ:

конгресъ. Въ специални статии ний ще разгледаме по-нататъкъ въпросите свързани съ подобреніето на земедѣлческото производство, най-важните поминъкъ на нашето население.

Въ 43 брой на вѣстника ни въ подлистникъ бѣше напечатано едно кратко свѣдѣние за кооперативнѣ дружества въ другите страни изъ Европа. Тамъ се доказва най-убѣдително ползата, която ще могатъ да иматъ дрѣбнитѣ бакали — еснафлии отъ подобно сдружаване и начина, по който ще се разширѣдѣля тая полза. Апелираше се къмъ дребния продавачъ на бакалийска стока да се притече къмъ спасителния брѣгъ.

Всѣкиму е известно, че тия, които продаватъ на дребно, сѫ „трети“ даже „четвърти рѣцѣ“. Единъ примѣръ: да вземемъ захаръта. Фабриката (производителятъ) е първата рѣка; едриятъ търговецъ (съ голѣми складове) — втора рѣка; по-малкитѣ продавачи на едро, топтанджийтѣ (Мирковичъ, Ариаудовъ и пр.) — трети и най-сѣти бѣлъни бакали, храни Боже, — четвърти рѣцѣ. При добри алжшъ-вериши, идидоди; но както напослѣдъкъ се стекоха работитѣ, злѣ е за всѣкиму, а най-малко е добрѣ за дрѣбнитѣ продавачи, които днесъ комай само дремятъ надъ мангальчетата си въ дюгенитѣ. Писаното въ вѣстника ни кодже размѣрда интересиятѣ се хорица; но, за голѣмо съжаление, цѣльта на проектираното дружество неможеше да се не забѣлѣжи отъ мѣстнитѣ топтанджии. Както се научаваме, нѣкои отъ тѣхъ сѫ имали дадени на „дребняците“ подъ наемъ дюкенчета и съ повѣдѣнието си спрямо тия свои кираджии давали да се разбере, че послѣднитѣ, ако влѣзатъ въ числото на кооператиститѣ, ще бѫдатъ веднага изтиканы отъ дюкянитѣ. Само единъ отъ тия едири търговци е гледалъ съ снизходително око на тая работа. „Да му давашъ стока на ве-рессия, да го подършашъ.... и.... и видишъ ли сега?“ Така говорели нѣкои отъ тия господи. Ние незнамъ, господа, кой кого подържа. Вие не подържате съ това, а се подържате, вие търгувате съ чуди трудъ и на чуди рисъкъ. Вие никога не ще се нагърбите да дадете ни за стотинка стока на тоя, сигурността на когото не познавате. И други интрижки имало, съ които се иска попрѣчването на това дружество, но нѣса....

Ние ще съвѣтваме г. г. дребняците да се отправятъ къмъ спасителния брѣгъ. Съ това тѣставатъ „втори рѣцѣ“, а по-нататъкъ сами да помислятъ за прѣимуществата отъ това.

Да не се плашатъ отъ миши топурдии, нито пѣкъ да хващатъ вѣра на вѣчия плачъ, че щемъ да имъ изедатъ паритъ и пр. А на тоя, който прѣтендира да ги е хранилъ и подържалъ, да кажатъ: „Не ти нази хранишъ, брате, а ний тебе съ труда си.“

И смѣшно и скѣрбно става човѣкъ, като прочете обявленietо на Кюстендилското читалище „Братство“. Ние получихме едно оригинално обявление и ето какви дивотии:

ОБЯВЛЕНИЕ

Входътъ въ читалията за ученици и празносъкитащи се е строго забраненъ (курсива е нашъ р.)

отъ Настоятелството
(подпечатано)

Четѣте, мислѣте и се произнесѣте, драги читатели, за „братството“. Ние ще кажемъ само, че, да посѣщава човѣкъ читалището на това „братство“, трѣба да е обязателно нѣкои по-

, „*Не!* Нѣма да се оставимъ и тоя пѫть да ни излѣжите!... Доста сме слушали мазнитѣ проповѣди и обѣщания на гражданитѣ и ученицѣ....! Кой други познава по добъръ отъ насъ болкитѣ ни? Не избирахме ли до сега все учени доктори и адвокати?... Простъ да е, но правъ да е....., да разбира отъ нѣмане...., отъ гладурия!...“

„Че и съ малко разноски да кандисва..... зерътъ ний ще му плащаме пакъ, хаа!....“, до даде другъ.

Глѣчката порастна. Говоривши по рано отстѣпиха отъ позициите си.... Смутиха се и присѫтствующите граждани. Когато поутихна бурята, негудуващите прѣложиха за делегатъ съселенина си Б. М. отъ с. Герделий. Посбутаха се и гражданитѣ земедѣлци; прѣложиха и тѣ свой кандидатъ. Размѣрдаха се на ново селенитѣ..... Прѣдсѣдателствующиятъ даде на гласуване едно слѣдъ друго имената на двамата кандидати. Селската кандидатура пропадна!.... Пропадна тя, защото и тукъ гражданитѣ имаха большинството по причина на лошото врѣме и далечината на нѣкои села. Чуваха се натяквания: „зашо не дойдохте повече отъ ваше село?....

добенъ на братлетата кафадаринъ. Запушете, господа, и прозорците, па си живѣйте мирно и тихо въ вашето „братство“, въ тѣмнината, която съ такъвъ упоритост подържате.

Отъ с. Керменлий, Сливенско, се яви въ редакцията ни Маринъ Христовъ и се оплака, че на 1-ї того въ 9 часа вечерта е билъ сма-занъ отъ бой. Нѣкои си Панайотъ Илиевъ го е ударили съ прикладъ въ главата, като прѣдварително Димитъ Господиновъ (пом. писаръ) е грѣмналъ върху му. Прѣтърѣгъвши е завелъ въ чѣло прѣдъ властите.

Отъ с. Тасъ-Тепе, Айтоско се пишатъ, че околийскиятъ имъ лѣкаръ, г. Табаковъ никакъ не се грижалъ за здравето на селенитѣ, „които съ труда си свѣта хранятъ“. Опасната болѣсть „скарлатина“ е посѣтила селото, но г. докторътъ не иска да й подражава — той не посѣщава селото. Наивнитѣ хорица пакъ съ баяния и врачовки се мѫчатъ да прѣмахнатъ злото. Да си живицътъ ескулапе!

За реакционното измѣнение на закончето за въоржениетѣ сили отъ пирдопския Марсъ получихме протести отъ българските студенти въ Берлинъ. Протестирайтъ противъ това реакционно посѣгателство върху справедливостта. Канятъ българската интелигенция да се бори и високо протестира противъ тия похитители и Марсови подържатели въ ХХ-ї вѣкъ.

(Г. министре, иматели хаберъ отъ прѣдложението на Холандския воененъ министъръ Б. Р.)

Планътъ на Сливенъ.

Вѣрваме да е на привръшване вече планътъ на града ни, даденъ на прѣдприемачъ, за туй намираме за нуждно да кажеме нѣколко думи, прѣди още да сѫ го доправѣли.

Планъ се прави еднѣжъ за винаги. Ако по кѫсогледството на нашитѣ общински управници осакатятъ сега плана на града, то така и ще си отиде съ години, безъ да може, освѣнъ съ голѣми жъртви, потомството да го поправи. Нека внимаваме добрѣ да не погрозимъ града, вмѣсто да го украсимъ.

Има наши граждани, които гледатъ много прѣзъ прѣстъ на работата и разсѫждаватъ съ турски консерватизъмъ. Други пѣкъ мислятъ, че силниятъ вѣтъ не позволявалъ да прокараме пра-ви и дѣлги улици. Ний мислимъ пѣкъ, че и еднѣжъ и другите криво гледатъ на въпроса. Градътъ трѣба да бѫде спаденъ веднѣжъ за винаги съ единъ хубаво изработенъ планъ, който ще служи не за година, двѣ, десетъ, а за столѣтия. Ако е тѣй работата, пита се за какво ще ни е планъ, който нѣма да регулира градътъ, както трѣба, а ще изостави повечето му улици да се чупятъ въ хиляди безполезни кърми, както е сега? Защо ни е планъ, който нѣма да ни снабди съ пра-ви и дѣлги улици, съ широки и красиви площиadi, а ще ни кара подиръ нѣколко години да се червимъ отъ него?

Таквизи сме си ний аслж!... и пр. Нѣкои си дори подметаха думи за подкупуване или най-малко черпия....—Общеприетата изборна тактика, по адреса на гражданитѣ—земедѣлци.

Казаното накратко до тукъ е, наистина, една обикновена история, ще каже всѣкай. Но за мене тая история далеч не е тѣй обикновена. И за най-повърхностния наблюдателъ тя е пропита съ назидание и поука..... Е, видите ли тоя народъ, който се пробужда?.... Тая аморфна маса, която уживѣва, стѫпя на нозѣтѣ си и за говорва?.... Тия отъ вѣкове наведени чела да се повдигатъ; тия сънливи очи да се отварятъ смѣли и свѣткавични? Пазѣте се прочее!

Горко въмъ велемѣди управници, книжници и фарисеи! Горко въмъ, ако тая вѣлна единъ денъ излѣзе отъ искусствената си орбита и се разлѣе на дѣлжъ и на ширъ изъ тая селска дѣржава, както е нарекълъ България нѣкои си английски туристи!

Не сме ли въ навечерието на едно народно селско възстаніе, като онова въ Германска исторія?

Е-тъ 22/XII 99 г.

Ако нѣкой мисли, че съ това се правятъ економии, той е твърдѣ излъганѣ, защото не е економия да бѫдешъ скажъва трицитѣ, а евтинъ на брашното: днесъ намъ се свиди да заплатимъ за нѣколко съборени колиби, но не смѣтаме че ще оставяме пѣкъ на дѣцата си тежката грижа да плащатъ скажо и прѣскажо отчуждаването на богати кѫщи, които въ бѫдѫще ще се въздигнатъ върху мѣстото на днешнитѣ веранъ кѫщи. Другъ е въпроса, ако се водимъ отъ правилото: слѣдъ настъ и потопъ ако ще да става! Въ обществените работи такъвъ egoизъмъ не е позволителенъ.

Ако бюджетъта на кметството не позволява да се прокарватъ бързо прави улици, никой не налѣга да бърза. Но нека планътъ съдѣржа прави улици, а не улици съ кърми. Прилагането му пека става полека-лека, но да го има черно на бѣло какво ще бѫде. Ще ни възразятъ, че може да се случи, щото нѣкой, като иска да строи нова кѫща, да запуши една стара улица и да принуди кметството тогава, има-нѣма пари, да отчуждава кѫщи и прокарва новата улица. Това сѫ твърдѣ рѣдки случаи, дѣто една кѫща ще дойде така, че да запуши съвсѣмъ една улица, а освѣнъ туй при голѣмитѣ дворища, които сливенци притежаватъ, много лесно ще бѫде за кметството съ малко разноски да отвори врѣменно изходъ за старата улица, ако нѣма възможностъ да прокара новата. Това възражение, прочее, не струва нищо.

Ще се повѣрнемъ пакъ.

Какво става по чужбина.

Войната. Когато читателът чете тѣзи редове, генералъ Бюлеръ, най способния отъ английските прѣводители, ще бѫде или разбитъ, или победителъ, нѣ важното е, че това сражение ще повлияе много на днешното положение, въ което се намиратъ дѣтѣ неприятелски войски. Генералъ Бюлеръ на чело на 40,000 души англичани минава Тюгела и отива да освободи Ладисмитъ. Буритѣ се отдръпватъ изъ планините за да направятъ сражението на мѣста благоприятни за себе. Генералъ Варенъ е можалъ да прѣвземе нѣколко бурски позиции, на 10-и е ималъ силно сблѣскване и само отъ единъ полкъ сѫ паднали 250 души англичани. Варенъ върви напрѣдъ, нѣ така мѣжно и бавно, щото въ нѣколко дена ще се види заобиколенъ съ нѣколко стотинъ души останали живи отъ трите дивизии, които командва.

Англия е поискала отъ правителствата на Италия и Турция 40,000 души, които са въоръжи и испрати въ Транзваалъ. И дѣтѣ правителства сѫ отказали на тази молба.

Федерацията на социал-демократите въ Англия е издала единъ манифестъ къмъ английския народъ, съ който кани английския народъ да не отива да се бие въ Транзваалъ за въ полза на английските капиталисти, а да работятъ въ отечеството си за въ полза на мира и за своята еманципация. „Тази война, се казва въ манифesta, обявена за въ полза на милионерите, които струва повече отъ 70,000,000 лири стерлинги (1 милиардъ и 750 милиона лева зл.), интересува повече правителството, отколкото доброто състояние на пѣлия английски народъ“.

„Истинския патриотизъмъ не се състои въ завладяването, въ заробването на другите народи, той не иска покорението на Африка, нито да бѫде причина на постоянно гладъ, който да убива всѣка година по нѣколко милиона души въ Индустанъ, а въ работата за моралното, умствено и материално развитие на английския народъ, той се състои въ една демократическа организация и въ вашето икономическо освобождение“. Така се завръшва този манифестъ, който отвори и ще отваря очите на много заблудени патриоти, за да се отвратятъ отъ тази човѣко-убийствена война, отъ тази касапница.

Франция. — Генералъ Мерсие, прочутия по своите прѣстѣпления въ драйфусовото дѣло си е далъ кандидатурата за сенаторъ. По тази призва чучка „Лигата за защитата на човѣците и граждани“ права“ е издала единъ манифестъ, въ който съдѣржа, проявяватъ прѣстѣплението на генералъ

Мерсие и членовете отъ наказателния законъ подъ които подпада.

На 13 Ян. се гледа прѣдъ съда въ Парижъ дѣлото на Асомпционисткия орденъ, за гдѣто си е служилъ да се обогати съ разни незаконни срѣдства, като лжжа, кражба и др. 12 калугери подсѫдими, отъ които само нѣколко бидоха наказани, а другите пуснати.

Анрико Ферри, прочутия италиански ученъ, профессоръ при Римския университетъ и депутатъ-социалистъ въ Италиянската камара е дѣржалъ въ Парижъ нѣколко сказки, отъ които една за въ полза на стачниците работнички въ кибритената фабрика въ Динабуръ (Русия).

Австрия. — Австрийския императоръ е принялъ оставката на г. Витекъ отъ прѣдѣдателството на министерския съвѣтъ. Витекъ остава министъръ на желѣзниците, а г. Де Коерберъ взима прѣдѣдателското мѣсто. Дали това размѣстяване ще има за резултатъ правилния ходъ на дѣржавните работи, или и това правителство ще бѫде наречено приврѣмено.

Верковъ, социалистъ-депутатъ въ Райстага е ходилъ при министъра на вѫтр. работи да се оплаква отъ постъпката на властите въ Кладно и Остро по случай стачката на рудокопачите. Министъра, като всѣки министъръ, му е обѣщалъ да поправи грѣшката, нѣ никой отъ заинтересувани работници не мисли, че грубостите на полицията ще прѣстанатъ да се сипятъ върху експлоатирани работници, като се знае, че заинтересуваниятъ господари сѫ Архидука Фридрихъ, роднина на императора, контоветъ Ларисъ и Вилдекъ и барона Родшилдъ.

СТАЧКИ.

Австрия. Числото на рудокопачите въ стачка е за сега 26,000 души, отъ които 12,000 въ Кладно и 14,000 души въ Остро. Понеже работниците рудничари въ Пилзенската околия и Миезерската прѣставатъ да работятъ слѣдъ нѣколко дни, числото на стачниците ще се подигне до 50,000 души; това ще бѫде обща стачка на рудничарите, които се борятъ за осмочасовия работенъ денъ.

Тулузъ. Работниците обущари въ голѣмите фабрики, които сѫ отъ нѣколко недѣли въ стачка канятъ парижските работници да откажатъ работата си на тулузките господари, които сѫ заминали чакъ въ Парижъ да търсятъ замѣстници на стачниците.

Монтлюсонъ. 200 работника стъклари отъ стъкларницата на Ducher сѫ направили стачка на 13 Януар. понеже надницата имъ е била забавена 10 дни. Това показва че господарите искатъ да експлоатиратъ не само работната сила на работника, нѣ и да се ползватъ отъ лихвите на неговата надница.

Сенъ-Етиенъ. фабриканти се събрали на 11 Ян. и приели делегацията на тѣкачитѣ работници, които сѫ въ стачка. Делегацията е дала рѣшенietо на стачниците относително увеличение на надницата и начина на плащанието. Господарите сѫ на мнение да останатъ спрѣвдливите искания на работниците.

ОБЯВЛЕНИЕ № 12206

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Сливенъ“ ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на село Тюркменъ.

- 1) Нива въ мѣстн. „Ирекъ Тарла“, отъ 15 дек. и 4 ара, опѣн. за 8 л.
- 2) Нива въ мѣстн. „Клонка“, отъ 4 дек. и 6 ара опѣн. за 3 л.
- 3) Нива въ мѣстн. „Саранлийски пѣтъ“, 4 дек. и 4 ара, опѣн. за 3 л.
- 4) Нива въ мѣстн. „Кавакъ дере“, 4 дек., опѣн. за 4 л.
- 5) Нива въ мѣстн. „Даржъ тарла“, отъ 13 дек. и 3 ара, оп. за 10 л.
- 6) Нива въ мѣстн. „Даржъ тарла“, 14 дек. и 9 ара, опѣн. за 10 л.
- 7) Нива въ мѣстн. „Бучката при арманя“, отъ 8 дек. и 2 ара, оп. за 6 л.
- 8) Нива въ мѣстн. „Кашлата“, отъ 6 дек. и 2 ара, опѣн. за 4 л.
- 9) Нива въ мѣстн. „Деве Изу“, отъ 23 дек. и 4 ара, опѣн. за 10 л.
- 10) Нива въ мѣстн. „Беа дере“, отъ 23 дек. и 5 ара, опѣн. за 15 л.
- 11) Нива въ мѣстн. „Могилата“, отъ 4 дек. и 2 ара, опѣн. за 5 лева.
- 12) Нива въ мѣстн. „До лозята“, отъ 4 дек. и 4 ара, опѣн. за 5 л.
- 13) Нива въ мѣстн. „До лозята“, отъ 2 дек. и 1 ара, опѣн. за 4 л.
- 14) Лозе отъ 2 дек. и 5 ара, опѣн. за 10 л.
- 15) Лозе отъ 1 дек. и 4 ара, опѣн. за 4 л.
- 16) Дворъ мѣсто отъ 1 дек., опѣн. за 10 л.
- 17) Дворъ харманъ, отъ 2 дек., опѣн. за 10 лева.

Имота принадлежи на Тона К. Авджиева, останали и въ наследство отъ покойния и мажъ, за въ полза на малолѣтний и синъ Колю Вълчевъ

и ще се продаде за исплащане дѣлга му 22 лири турски кѣмъ Атанасъ Вълевъ отъ гр. Ямболъ по испълнителни листъ № 1878/91 г. Продажбата ще се извѣри въ канцелярията ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ Гражданското сѫдопроизводство.

г. Ямболъ, 29/XI 1899 год.

2—2

Сѫдеб. приставъ: П. Влаховъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 15980

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Република“ ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Ямболъ.

Едно лозе въ Ямболското землище, въ Ямболските лози въ мѣстността „Чаргански пѣтъ“, отъ 3 декара, оцѣнено за 30 лева.

Имота принадлежи на Савва Ноковъ отъ с. Ст. Рѣка и ще се продаде за исплащане дѣлга му 45 лева кѣмъ Илия Ивановъ Чакъровъ отъ гр. Ямболъ по испълнителни листъ № 6888 Продажбата ще се извѣри въ канцелярията ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ Гражданското сѫдопроизводство.

г. Ямболъ, 30/XII 1899 год.

2—2

Сѫдеб. приставъ: Ив. Цоковъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 7034

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Михайлово.

Кѫща въ с. Михайлово, построена отъ дѣрво и камъкъ, покривъ керемиденъ, отъ двѣ стаи и единъ докянъ, съ дворско мѣсто около 2 дек., при съсѣди: общинска бахча, азмакъ и пѣтъ, оцѣнена за 350 лева.

Имота принадлежи на Вътю Байчевъ, отъ с. Михайлово и ще се продаде за исплащане дѣлга му 145 лева кѣмъ Слив. Земедѣлъ. Касса, по испълнителни листъ № 1252. Продажбата ще се извѣри въ канцелярията ми по правила на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сѫдопроизводство.

г. Сливенъ, 11 Декември 1899 г.

2—2

Сѫдеб. приставъ: Н. Д. Полински

ОБЯВЛЕНИЕ № 16

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ.

Една трета част отъ една кѫща въ маѣ. Кафтанджийска, при съсѣди: наслѣдници на Димитъръ Бѣлчевъ, Хр. Великовъ, Х. Василь Вартоновъ и улица, съ дворско мѣсто отъ 200 кв. метра, състояща се цѣлата кѫща отъ три стаи и хайстъ отдолу, хизба и една стая, друго отдѣлно здание съ четири стаи на земята и хизба, сайванъ и едно вѣхто здание, полуусъборено, състояще се отъ двѣ стаи за 150 лева.

Имота принадлежи на Захария Х. Николовъ, отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дѣлга му 200 лева кѣмъ Слив. Земедѣлъ. Касса, по испълнителни листъ № 315/98. Продажбата ще се извѣри въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сѫдопроизводство.

г. Сливенъ, 4/I 1900 год.

2—2

Сѫдеб. приставъ: Н. Д. Полински

ОБЯВЛЕНИЕ № 14

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Чокоба.

Нива въ мѣстността „Баиря“, 2 дек. и 6 ара, опѣн. за 10 л. Нива на „Юрта“, 12 дек. и 8 ара, опѣн. за 40 л. Нива на „Юрта“, 10 дек. и 6 ара, опѣн. за 35 л. Нива въ мѣстн. „Азмака“, отъ 7 дек. и 6 ара, опѣн. за 25 л. Нива въ мѣстн. „Козлица“, 19 дек. и 6 ара, опѣн. за 60 л. Нива въ мѣстн. „Ходжаръ Могила“, 17 дек. и 2 ара, опѣн. за 50 л. Нива въ мѣстн. „Хаджаръ Могила“, 15 дек. и 8 ара, оп. за 45 л. Нива въ мѣстн. „Кашлището“, 15 дек., опѣн. за 35 л. Нива на „Текнето“, 27 дек., оп. за 80 л. Нива въ мѣстн. „Кайрака“, 17 дек. и 2 ара, опѣн. за 50 л. Нива въ мѣстн. „Кайрака“, 13 дек. и 2 ара, опѣн. за 50 лева.

Имота принадлежи на порожителя Петко Златевъ, въ Чокоба и ще се продаде за исплащане дѣлга му 480 лева кѣмъ Слив. Земедѣлъ. Касса, по испълнителни листъ № 1267/96. Продажбата ще се извѣри въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сѫдопроизводство.

г. Сливенъ, 4/I 1900 г.

2—2

Сѫдеб. приставъ: Н. Д. Полински

Дружествена Печатница „Трудъ“—Сливенъ.